

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. LVI. De Indiciis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

deficit, neque etiam in favorabilibus id operabitur; Bartolus verò hanc communem distinctionem rectè procedere ait in casu dubio, quando scilicet de mente expresse non constat, tunc enim ex rationis paritate in favorabilibus possumus mentem conjecturare, in odiosis non ita, ut patet ex iis, quæ circa exheredationem filii, & institutionem posthumi supra notavimus, & ipse Covarr. fatetur.

Limita tertio in materia contingente, l. 42. §. ult. de noxal. act. ut enim habet canon Logicus: Propositio indefinita in materia contingenti habenda est pro particulari, Aristot. *περί ἐπικυρήσεως* cap. 8. C. J. A. de procurat. t. 7. ubi exemplum: Sic propositio illa: Qui vim facit, dolo malo facit. l. 2. §. 8. de vi bon. rapt. Limitanda est, ut intelligatur de ea, quæ incidit in edictum de vi bonorum raptorum: Esse enim vim aliquam sine dolo, & extra eam, qua quis in edictum istud incidit, manifestum fit ex §. ita tamen. Instit. de vi bonor. rapt. l. 3. §. 2. Ne quis eum, qui in ius voc. Locam. fasc. 5. evoc. r. 8.]

Limita quarto in probationibus, in quibus indefinita vim universalis non habet, quia scilicet id postulat ratio materiae subiectæ, in qua regula certissima est, quod probationes debent esse concludentes, l. neque natales 10. C. de probationib. cap. in presentia eod. tit. Unde cum indefinita ex sui proprietate universalis significationem non habeat, sed ex benigna interpretatione, atque ita ex conjectura voluntatis, minimè in materia probationum debet sufficere, ut docuit Innocentius in cap. auditis. de pre-script. quem sequuntur Felinus num. 24. & Paris. num. 16. & alii communiter ibi teste Covarruv. d. cap. 13. num. 10. idem etiam tenent Andr. ab Exea in cap. cum omnes. num. 3. & ibi Anton. de Burgol. num. 323. de constit. Alexand. consil. 110. n. 2. vers. & expressius lib. 1. & consil. 68. Et visio. num. 8. & consil. 108. In causa. num. 13. vers. praterea lib. 2. & consil. 112. In causa dominorum. num. 4. lib. 7. Menoch. d. cap. 30. n. 27. Rebuff. de reprob. testium, n. 110. Brunor. à Sole d. verb. indefinita. n. 1. Mascard. de probationib. concl. 119. à numer. 19. & conclus. 1205. num. 20. Surdus decis. 263. num. 10. Rendin. in promptuar. recept. sent. tom. 1. tit. 82. num. 2. Morl. in Emporio Juris Civilis, tit. 1. in pralud. n. 55. Cardinal. Tusch. d. conclus. 86. num. 31. & 39. Rot. decis. 509. num. 5. apud Farinac.

p. 1. recent. Cardin. Seraphin. decis. 490. n. 1. ubi decis. 544. n. 1. disputat, an indefinita æquipolleat universali in confessione, Sebastian. Medices d. reg. 2. n. 13. Steph. Gratian. d. cap. 650. n. 6. cum seqq. [Quid in testibus & instrumentis dicendum sit, vid. Jason. in l. non hoc. num. 14. C. unde cognat. Marfil. sing. 171. Villalob. in commun. opin. lit. L. n. 23. Monticell. in repet. test. pag. 431. col. 2. vers. pen. Jos. de Grassi. decis. 82. n. 13. Pacian. 1. de probat. cap. 35. num. 20.]

[Limita quintò, quando de præjudicio tertii ageretur, vel de privando quem jure suo. Grat. consil. 16. n. 12. & consil. 122. n. 17. lib. 1. Crot. consil. 97. n. 26. Olasch. decis. Pedem. 195.]

CAP. LV. De Indemnitate.

Indemnitas promissio in maleficiis locum non habet, Bartol. in l. si a reo 20. §. ultim. per illum textum de fidejuss. Glocken. de collectio. cap. 17. n. 283.

CAP. LVI. De Indiciis.

Axioma I.

Indicium unum alio contrario fortiore tollitur. Alexand. consil. 77. In causa circa fin. vol. 1. Angel. in l. injuriarum. §. si quis de honore. de injur. Baldus consil. 302. vers. inter. circa fin. vol. 2. Fulgosi. consil. 173. In causa. Hippolit. in pract. crim. §. diligenter. num. 194. & seq. Blanc. in pract. crim. §. datis. de defensionibus. Mascardus de probat. concl. 225. num. 15. concl. 882. n. 15. Et plura vincunt pauciora, Masc. de probat. conclus. ult. n. 15. & verisimiliora semper sunt præferenda, Burlat. consil. 153. n. 45. Farin. 1. consil. 40. num. 71.

II.

Quodcumque iudex naturali ratione assequi nequit, illud admittere non debet.

Ratio: quia iudicis tantum est judicare secundum prudentiam, quæ in hominem cadit. Hinc non debet admittere, nisi indicia indubitata & luce clariora l. fin. C. de probat. Cætera divino relinquet iudicio.

Exemplum: utut ergo ex tactu cadaveris occisi sanguis fuerit emissus, ex hoc tamen solò non probabitur homicidium, sicut nec sufficiens erit ad torturam indicium, Carpz. Prax. Crim. q. 122. num. 30.

Declar. nisi alia concurrant probabilia adminicula, sic enim tortura dictari posset, vid. Strype. Tract. de Jure sens. diff. 7. c. 3. n. 14.

III.

Indicium ad torturam debet esse sufficiens, reibliche Anzeige / Aergwohn / Verdacht /
Gg 4 Ver

Bermuthung. Confit. Crim. art. 19. Wehn. obs. pract. verb. Anzeigung.

IV.

Indicia purgantur per probationem bonæ vitæ. *Bartol. in L. 2. §. pen. ff. de re milit.*

V.

Indicia duo levia faciunt unum indicium grave. *Farin. 1. consil. crim. 5. n. 103. Corrad. in pract. tit. de negat. crim. & torment. num. 29. adeo ut sufficiat ad torturam, ne dum ad transmittendam inquisitionem, quia ad torquendum si non profunt singula, multa juvant. Grammat. decis. 34. num. 35. Cephal. consil. crim. 32. n. 16. Gigas de crim. l. 1. Majestat. lib. 2. tit. quom. & per quos crim. l. 1. Majestat. probatur. quest. 25. in fin. Hinc indicia plura dubitata facere unum indicium indubitatum ad condemnandum sufficiens, confirmant *Bald. in l. fin. num. 2. vers. sed quando. & vers. item ponit. & num. 3. vers. patet igitur. ibi. que etiam Alberic. num. 2. C. de probat. Brun. de indic. & tortura. part. 1. quest. 10. num. 3. vers. quandoque tamen. Justin. Bonderan. consil. crim. divers. 54. n. 30.**

Declaro, procedere I. quando plura indicia, ex quibus generari debet, unum sint gravia & valde proxima, non verò levia vel remota. *Brun. de Indic. part. 1. quest. 4. num. 3. vers. quod intellige.*

II. Quoad poenam pecuniariam, non verò corporalem. *Gandin. in tit. de presump. & indic. indubit. n. 2. Farinac. 1. consil. 10. n. 17. & in addit. ejus Cent. lit. F. Bonderan. d. cons. crimin. divers. 54. num. 32. lib. 2. Unde indicium unicum remotum non sufficere, ut tortura locum habeat, ajunt *Bartol. in l. fin. n. 6. & ibi Blanc. ff. de quest. Boffius in tit. de indic. n. 71. Joh. de Amic. consil. 127. n. 26. & consil. 131. num. 6. sed ut sufficiens sit, debet esse legitimum & legibus probatum, nec merè ex arbitrio & opinione privata judicis dependere, ut patet ex *Confit. crim. Imp. art. 20. Paris. consil. 151. n. 14. p. 5. Cach. decis. 19. n. 56. Hippol. de Marfil. consil. 15. lib. 1. Regn. Sixt. 2. Consil. Marp. 16. n. 110.***

VI.

Indicia cessant cessante causa delicti. *Farinac. 1. consil. crim. 56. n. 13. ratio, quia presumitur sine causa delinquere. Bart. inter consil. crim. divers. consil. 8. num. 8. Foller. inter eadem consilia 138. n. 13. & in pract. crimin. in verb. idem quod sororem venenavit. post num. 19. Grammat. consil. 42. num. 10. in fin. Calon. de indic. & tortur. tract. 1. cap. 9. n. 2. Farinac. in tit. de indic. & tortur. q. 52. n. 150. lib. 2.*

VII.

Ex indic. violentis nemo potest condemnari. *Grandin. tract. de Malefic. tit. de presump. col. 2. Cephal. consil. 241. n. 73. Boër. decis. 146. n. 6. huc faciunt cap. literas 14. in fin. de presump. l. fin. C. de probat. l. absentem §. ff. de panis. cap. quia verisimile. de presump. Mascard. 3. de prob. concl. 1222. Declaro scilicet in criminalibus, quia regula est, quod solis presumptionibus nullus condemnatur. *Johan. de Anan. consil. 17. num. 3. videlicet poenā ordinariā, indicia autem sunt.**

presumptiones, & iisdem æquipollent. *Alexand. consil. 124. num. 7. l. 6. seu adminicula, quæ de se non probant. Mascard. de probat. concl. 55. Boëckel. de public. judic. disquisit. 2. num. 5. vide plura in fr. lit. P. cap. Presumptio. Unde indicia etiam indubitata per torturam reiteratam de muni purgari, dixit *Alberic. in l. editum. n. 2. ff. de quest. & in rubr. C. eod. num. 9. quod tortus persistens puram veritatem dixisse presumitur. Capoll. consil. 32. col. 1. vers. hoc potest dici. Boër. decis. 163. num. 15. Grammat. decis. 8. num. 9. & decis. 96. n. 2. Boff. in tit. de confess. num. 28. & in tit. de confession. per tort. n. 26. Natt. consil. 202. n. 9. Hippolit. consil. 64. n. 2. Laurent. ab Occa. consil. 60. n. 31. Farin. 1. consil. 25. n. 45.**

IIX.

Indicia certa, quæ jure non respuuntur, non minorem probationis fidem quam instrumenta continent. *l. indicia 19. Cod. de rei vind. Angel. in singular. verb. indicium. n. 3.*

CAP. LVII.

De Indifferentibus, Identitate, uno, separatis.

Eadem questio est, cum vel res eadem iterum petitur, vel eadem est causa petendi, *l. 7. & l. 11. §. 4. de Except. rei judic. ubi Wesemb. in parit. num. 3. Hæc regula non caret difficultate: quid enim si mutatis personis eadem movetur actio, aliudne an idem est judicium? Idem certè esse, vult *Pac. in Anal. Cod. de Ed. num. 3. contra verò aliud esse disputat Cujacius ad l. 75. de judic. ibi: Judicium aliud est si mutetur. per l. 64. §. 1. de jud. Declarationis causa res facile distinctione compescitur, aliud est totum integrale, aliud essentialis; illud mutatur mutatis partibus, hoc non mutatur. *argum. l. 76. de jud. Adde l. 30. de usucap.***

CAP. LXIX.

De Indigenis.

Indigenæ in officiis præferendi sunt peregrinis, *l. 11. C. de Episc. & Cler. quod intellige procedere, quando scilicet habiles sunt ad munera suscipienda. l. ut gradatim. §. 1. de mun. & bon. l. 1. §. pen. Quod cujusque universit. nomine: hinc cum Germania nunquam egena fuerit magnorum ingeniorum, factum, ut Carolo V. inter ceteras condiciones, sub quibus ipsi Imperium delatum, etiam hæc fuerit: ut negotiis publicis præficiat non exteris, verum Germanos ex nobilitate delectos: item quod Senatui in Imperio debeat constituere ex Germanis delectum, teste *Sleidano lib. 1. Comment. ratio, quia insita patriæ charitas haud facile indigenam ad malum deviare sinet. Verum huic regulæ & Germanis moribus vehementer repugnare videtur. l. 4. ff. de Adfessorib. Ex quo lege manifestum fit, neminem in sua patria debere assessoratus vice fungi. Verum sciendum est, agi ibi de Assessoribus præsidum, quorum officium consistebat in cogni-**